

NEWSLETTER

lokakuu 2014

Talviaikaan siirtyminen on sitten taas tapahtunut. Typerältä tuntuva rituaali joka kevät ja syksy. Ketähän se oikeasti hyödyttää? Pimeetä touhua jokatapauksessa aamuin illoin, eli pilkkopimeää aamutallin ja iltatallin aikaan. Ratsastuskauden puoliväli on jo ylitetty ja joululähestyminen pelottavaa vauhtia. Hevosille vaihdetaan hokkien alle sitä mukaan kun tulevat kengitysvuoroon, toivottavasti liukkaat kelit eivät tule vielä vähään aikaan.

Ratsastaja esittely

Uusia aikuisratsastajiamme on Nea. Parin pienen lapsen äiti on perheineen muuttanut Ilolaan ja työskentelee sairaanhoitajana sairaalassa Hgissä.

Kuva: Nea

Mistä olet kotoisin: olen syntynyt pohjoisessa mutta muutin 16-vuotiaana Jyväskylään opiskelmaan.

Missä olet ratsastanut: lapsena kotona ratsastelimme jo 4-vuotaina lampailla ja naapurin vasikoilla. Olimme sen verran maalla, että lapset saivat tehdä mitä halusivat. Mutta varsinaisesti ratsastamisen aloitin Jyväskylässä.

Se jäi kun muutin töiden takia Helsinkiin, ja nyt minulla onkin ollut reilut 5 vuoden tauko.

Mitä odotat harrastukselta

Ostimme Ilolasta talon jossa on valmiina pieni hevostalli ja valaistu kenttä. Ehkä jossain välissä otamme sinne muutaman hevoson.

Mikä on suosikkihevosesi

Olen ratsastanut lähinnä Vilillä, Thielolla ja Ressulla. Näistä Ressu on ehkä mielenkiintoisin. Se on niin jännä; karsinassa, potkii seinään ja metelöi. Mutta ratsastaessa se tietää pienestäkin liikkeestä mihin suuntaan haluan sen menevän. Ja muutenkin se on varsinainen persoona.

Robbing Hoodin jäljillä

Tai kuten alan harrastajat sanovat MOUNTED ARCHERY (ratsastusjousiammuntaa på finska). Kaikki vain tuntuu kuulostavan fiinimmältä englanniksi.

Mehän tässä noin vuosi sitten kokeilimme lajia, mutta sitten se vain jäi muiden kiireiden jalkoihin. Kunnes nyt sitten tässä eräänä päivänä minuun otti yhteyttä Erkki joka kysyi mahdollisuutta harjoitella ratsastusjousiammuntaa.

Erkki on noin 25-vuotiaana oppinut ratsastamaan Oulussa sikäläisen legendaarisen Pekka Mäkelän

opissa. Sitten ratsastus jostain syystä oli jäänyt noin 30 vuodeksi tauolle, kunnes Erkki innostui taas. Mutta hetikohta esteellä ratsasti nurin ja satutti jalkansa, jota on saanut puolivuotta parannella.

Tätä taustaa vasten ajatellen ihmeen pelottomasti Erkki painelee Vilillä laukkaa ympäri maneesia, ja tietysti "ilman käsiä", niitä kun tarvitaan jousella ampumiseen.

Erkki on harrastanut japanilaisella pitkäjousella ampumista, joten vaiston varassa ammuttavalla lyhyellä ratsujousella osuakseen liikkeestä on Erkillä myös uutta opiskeltavaa ratsastuksen lisäksi.

Vilillä oli ennakkoon pientä tuntumaa lajiin ja nyt muutaman harjoituskerran jälkeen Vili toimii jo suht hyvin eikä kiihdyttele turhia. Vilillä on edellytyksiä hyväksi jousiponiksi, se on sopivan kokoinen ja riittävän nopea sekä sillä on tasaiset liikkeet.

Tilde laatuarvostelussa

Tilde vietti kesänsä Lappeenrannan kisoista eteenpäin lähinnä laitumella, kun päähuomio oli Kertussa ja Daphnessa. Sitä alettiin ratsastaa vasta 7 viikkoa ennen laatuarvostelua, ja päähuomio harjoittelussa oli keskitettävä esteiden harjoitteluun, Tilde kun ei ollut sitä ennen hypännyt ratsastaja selässään puomin puomia.

Kuva: koulukokeen radalla

Tästä syystä ilmoittautumista laatuarvosteluun lykättiin viimeiseen päivään asti, mutta lopulta päätimme mennä, kun esteet alkoivat sujua jollain tapaa sekä viimeinen koulutreeni Boessa oli lupaava.

Matkasimme Ypäjälle jo perjantai-iltana ja majoitumme taas kerran Rantasen Jukan talliin. Ilta kului maailmaa parantaessa Rantasen saunassa. Lauantaina oli ohjelmassa ryhmäratsastus sekä estekoe. Ryhmäratsastuksen ohjelma on raskas, rata on yli 1000 m pitkä ja siitä on reilut 600 m askeleen pidennystä ravissa ja laukassa.

Ryhmäämme sattui keskimmäiseksi hevoseksi ratsu joka hieman seikkaili ympäriinsä ja ei aivan pysynyt samassa vauhdissa muiden kanssa. Ja

koska Tilden paikka oli viimeisenä, jouduimme koko ajan keskittymään myös siihen missä tuo toinen seilaa. Piisteet jäivät silti mielestämme vähän alakanttiin, mutta tuomari ratkaisee eikä oma tuntemus.

Estekoe oli miltei heti perään. Satulan vaihto ja toiseen maneesiin. Saimme vertyllä kolme hyppyä, kaksi ristikköä ja yksi pysty.

Koska olimme kolmas jouduimme aika pitkään odottelemaan omaa vuoroamme vain kävelemällä. Tilde lähti kuitenkin hyvin liikkeelle ja epäröimättä hyppäsi kolmen esteen radan. Tuomarin mukaan Tilde hyppäsi halukkaasti mutta suoritus oli hieman epätasainen ja hätäinen, pisteet jäivät vähän yli seiskaan. Olimme kuitenkin tyytyväisiä, Tilde osoitti hienon luonteensa suorittamalla empimättä tehtävän, jota se oli harjoitellut aivan minimaalisesti.

Kuva: Tilde rakenearvostelussa koulukokeen jälkeen

Mutta kyllä tamma olikin sitten jo aika puhki, kun pääsi tallille. Lauantain tulos oli sikäli pettymys, että hetken harkitsin jo kotiinlähtöä.

Sunnuntaina koulukokeen starttivuoromme oli vasta kolmen aikaan iltapäivällä, joten oli koko päivä aikaa istua katsomossa ja ihmetellä kisakumppaneiden suorituksia. Aamulla juoksuttelin hieman Tildeä, että se saisi oikoa jalkojaan.

Kun sitten iltapäivällä seisoimme maneesin ulkoven takana ja odottelimme pääsyä sisään, Tilde hermoili niin että hikosi paikallaan seistessään.

Yritin verrytellä sitä mahdollisimman vähän, mutta tamma oli jo aivan litimärkä mennesämme radalle. Osin lämpimästä maneesista johtune, Tildellä kun on jo paksu talviturkki ja osin jännityksestä.

Ensiksi Tilde hieman pelästyi tuomareille rakennettua koroketta, jolla oli iso pöytä peitettynä valkoisella liinalla. Mutta rentoutui aika pian.

Saatuamme lähtömerkin ja kun menimme ensimmäistä pitkää sivua, yrittäen pitää ryhdin ja hienon tahdin, tunsin että Tildellä ei ole kaikki paukut tallella. Silloin huolestuin, mutta suotta. Tamma taisteli mielestäni hienosti ja teki tasaisen ja rikkeettömän radan. Ainoa missä väsymys näkyi, oli ehkä että se olisi voinut kantaa itsensä paremmin ja siitä tuomari huomauttiakin meitä.

Rakennearvostelu oli heti perään, satula vain pois ja marssimme uudestaan tuomaripöydän luo.

Tuomaristo luki arvostelunsa niin radasta kuin rakenteesta ja olimme valmiita kotimatkan valmisteluihin.

Sunnuntai sujui sen verran paremmin, että nousimme lauantain 14. sijalta sijalle 9. kokonaistuloksissa. Sikäli merkittävä nousu, että nyt saamme kutsun kevättalven Oripäivien yhteydessä järjestettävään kutsukilpailuun, johon pyydetään 10. parasta Laatu-arvostelusta. Onneksi jäimme, näin jäi kuitenkin hyvä mieli kisoista pääällimmäiseksi.

Talven nyt sitten treenaamme kovasti, että saamme voimaa ja kesällä sitten otamme osaa 5-v luokkiin.

Video su radasta nähtävillä tallin fb-sivulla.

.

Tallin väkeä Formuloissa

Kuten Fb-sivulta olette lukeneet olimme ajamassa carting-autoilla tallin porukalla vahvistettuna Hakalan tallin vällä Tuusulasta.

Se oli kaikista niin todella hauskaa, että päätimme mennä pian uudestaan. Ajankohta voisi olla marras/joulukuun vaihteessa joku lauantai. Jos olet kiinnostunut lähtemään mukaan, ota yhteys Jukkaani!!

Uusia ratsastajia

Kokeilimme tämän mystisen sosiaalisen median tehoa laittamalla "mainoksen" fb-sivuillemme. Kiitos teidän kaikkien olemme saaneet muutamia uusia ratsastajia joukkoomme. Mutta vielä jokunen sopii.' Osa uusista ja "lopettaneet" ratsastavat ns. irtotuntilaisina, eli tulevat kun pääsevät ja mukaan mahtuvat.

Tarkoitus ei ole suuresti kasvattaa joukkoamme, vaan n. 6-7 ratsastajaa iltaa kohden olisi hyvä. Näin saisimme kaikille hevosille sopivasti liikuntaa.

Tavallinen ja jokavuotinen ilmiö on se, että kun syksy etenee hieman pitemmälle joukosta varisee aina jokunen pois. Syynä yleensä työ tai opiskeluasiat tai vain motivaation väsähtäminen pimeänä vuodenaikana.

Mutta on myös varauduttava näihin meidän tuleviin ylioppilaisiin, joita saattaa tulla peräti 5 kpl ensi keväänä, sen verran hyvin ovat kirjoitukset tytöillä menneet. Osa heistä varmasti karkaa jatko-opiskeluihin kauemmaksi. Niinpä on hyvä nyt etukäteen ajaa sisään täydennystä ratsastajaporukkaamme.

Ilmoituksessa luvatus ilmaisen istuntatunnin liinassa ovat ansainneet ainakin Juuli ja Nea.

.....

Uusi satulani Bates Innova Mono

Olen koko kouluratsastusurani käyttänyt Batesin koulusatuloita. Ensimmäinen tuli ehkä sattumalta eli oli vain se ensimmäinen joka sopi. Kuten kaikki satulaa ostaneet tietävät, että se on tuskaista touhua. Usein ei tunnu löytyvän millään sopivaa hevosen selkään ja omaan takapuoleen. Haet sovitukseen yhden kaupasta, ei sovi, haet uuden jne. Tämä rumba voi kestää viikkotolkulla. Niinpä kun löytyi yksi valmistaja, jonka satulan tyyppi sopii sekä hevosilleni että itselle, ei mielellään vaihda. Vanhat Batesini ovatki päätyneet opetushevosillemme, joten oppilaammekin saavat istua laatusatuloissa.

Esteratsastajana olen tottunut ns. flat-seat satuloihin, jotka ovat aika pelkistettyjä. Siksi monet koulusatulat, joissa on syvä istuin ja istut kuin kupissa tukeavasti, ei tunnu kotoisalta. Lisäksi luinen takapuoleni haluaa mahdollisimman pehmeän istuimen. Pitkät jalkani ja varsinkin reidet aiheuttavat useassa satulassa ongelmia. Polveni tahtovat ajautua aina satulan ulkopuolelle.

Batesin uusimman ihmeen **Innova Monon** minulle kiikutti testattavaksi hovitoimittajani Lappeenrantalainen **HorseCareCorner**.

Kuva: polvituki liikkuu monipuolisesti, mutta kiinnitykseen olisin laittanut ainakin kuusiokoloruuvien, joka olisi helpompi kiristää tukevasti kuusiokoloavaimella.

Innova Mono on yksisiipinen, eli siinä on vain yksi kerros nahkaa siivessä. Näin ratsastaja pääsee mahdollisimman lähelle hevosta. Se on ns Cair-satula, eli toppauksena ilmatäytteiset leveät paneelit, jotka jakavat painon hevosen selkään tasaisesti. Myös etukaarta voidaan nykytylin mukaan vaihtaa. Satulaan voi myös sijoittaa erikokoisia toppaustyynyjä, joilla sitä voi sovittaa hevosen selkään.

Kuva: tässä satulasiiven mallissa näkyy kuinka toppaustyynylläkin (keltainen puoliksi vedetty esiin) voi säätää satulan sopivuutta hevoselle

Uutta on kuitenkin sen sovittavuus myös ratsastajaan. Suuren polvituet on säädettävissä jalan mukaan. Samoin jalustinhihnojen kiinnitystä voi säätää koukuissa. Satulan Oplence-nahka on pehmeää, joustavaa ja nahkeaa antaen mukavan tuntuman istua.

Kokemuksia noin 4 viikon käytön jälkeen:

Istuin ei tunnu suuresti erilaiselta kuin aikaisempi Innovani. Kun säätää polvituet niin saan paremman tuen jalalle, samoin nyt polveni pysyy satulan päällä, kun se aiemmin meni hieman reunan yli. Jostain syystä pohkeeni pyrkii nyt hieman reunan taakse, ja olen joutunut muuttamaan hieman istuntaani ja pidentämään jalustinhihnoja yhdellä reiällä korjatakseni istunnan kuntoon. Seuraavaksi Hyvää syksyä kaikille

www.perriertalli.fi

kokeilen mitä vaikuttaa jalustinhihnojen paikan muutos.

Säädettävät tuet ovat erittäin hyvät, ainoa miinus on että ne kiristetään paikalleen ristipää-ruuveilla, ja en ole saanut niitä riittävän tiukkaan. Tuet tuppavat siirtymään etuasentoon pikkuhiljaa, ja joudun säätämään niitä aika-ajoin uudestaan. Satulan mukana voisikin tulla ruuveihin sopiva työkalu. Ruuvien risti-ura on niin suuri, että meillä ei ollut kotona sopivaa ruuvimeisseliä, vaan se piti käydä ostamassa.

Kuva: jalustinhihnojen ripustustakin voi säätää

Satulan mukana tullut hoitoaine sai satulan natisemaan hillittömästi monta päivää ratsastaessa, mutta ääni kului sitten onneksi pois.

Yhteenvetona että hieman vastaavaan Innova-satulaan tottuneena, en omalle istunnalle saanut wow-elämystä, pikemmin jouduin hieman hakemaan uudelleen asentoa. Tilden suuressa ravissa istuminen on kuitenkin tämän kanssa tukevampaa. Ja ehkä nyt kun alan tottua siihen voin sanoa että istuntani on lopulta vähän parempi tässä.

En ehkä ole riittävän herkkä huomaamaan eroa yksisiipisen ja normaalin satulan välillä kontaktissa hevosini. Varmaankin erittäin herkällä hevosella asia voi olla eri, tai herkemällä ratsastajalla. Mutta hevosilleni Daphnelle ja Tildelle satula istuu selvästi hyvin ja ne tuntuvat olevan tyytyväisiä, mikä on pääasia.

Hevosistani varsinkin Daphne tuntuu myös liikkuvan tämän satulan kanssa paremmin, mm sen sulkuväistöt ovat yhtäkkiä selvästi parantuneet.

On hyvä että satulat kehittyvät ja että kallista satulaa voi säätää, koska hevosenkaan selkä ei ole aina samanlainen. Mutta monien vaihtoehtojen säätöjen kanssa äkinäinen voi tarvita apua eli kokenutta satulan sovittajaa.

Ja siis ostin tämän lähtöhinnaltaan n. 2.800 euroa maksavan satulan.